

Zes Nederlandse rockbands en hun gevolg in een studenteninternaat in Litomerice, Tsjechië. De gevolgen laten zich raden. Bij dit Tsjechische Dynamo Open Air-festival wordt de Rock & Roll-God dus om de haverklap eer bewezen. OOR stuurde z'n correspondent uit Brabant, die het feestgedruis in het Nederlandse kamp optekende.

tekst & fotografie Helmut Boeijen
leestijd 7'55"

report

Het is een surrealistisch tafereel. Alsof De Grote Regisseur zich hoogstpersoonlijk met de encensering heeft bemoeid. Na de grens met Duitsland volgt een kronkelweg, die zich door bosrijke heuvels en pittoreske dorpjes wurmt. Donkere wolken kijken toe hoe een eindeloze rij sobere hulzen het toneel vormt voor twee uitersten van de Tsjechische cultuur. Allereerst zijn er de talloze kraampjes met tuinkabouters, even later volgen langs dezelfde weg tientallen dames van lichte zeden.

HET LAND VAN PRESIDENT EN STONES-ADEPT VACLAV HAVEL KRIJGT BEZOEK. Een bus met Belgisch kenteken en Nederlandse passagiers aanschouwt de poserende dwergen en toetert naar de uitgestalde vrouwen. Met die laatste activiteit maakt de Vlaamse chauffeur André, een koddige vijftiger, zich uitermate populair bij zijn reisgezelschap. Hij ontwikkelt zich tot de cultheld van de zes groepen in zijn bus. Bijna elke band zal tijdens het navolgende Tsjechische Dynamo Open Air-festival een nummer aan hem opdragen. In de asgriuwe lucht worden de veertig Nederlanders begroet door een breed glimlachende Rock & Roll-God.

DIE BUS IS DONDERDAGAVOND 12 AUGUSTUS OM HALF NEGEN VERTROKKEN UIT EINDHOVEN ROCKCITY. De eerste vertraging is dan al opgelopen. Candybar Planet-gitarist **Murphy van Oyen** heeft op het allerlaatste moment een tijdelijk paspoort bemachtigd bij de marechaussee van Eindhoven Airport. Voor een identiteitskaart gaat de Tsjechische douane niet overstag. In Utrecht voegen **Orphanage** en **Celestial Season** zich bij het verder volledig Eindhovense gezelschap. De vakantie stemming zit er direct in. Zodra de bus de Domstad verlaat, is de drank nauwelijks aan te slepen. Het duurt niet lang of de feeststemming eist z'n tol. Halverwege Duitsland deponeert Candybar Planet-voorman **Luke Plukker** zijn maaginhoud in een vuilniszakje. **Rob Snijders**, drummer van Celestial Season, volgt even later. Bij een tussenstop in Dresden ziet hij letterlijk groen van ellende. De onderbroekenrol in de bus wordt er niet minder om. De oudste beweging der wereld komt voortdurend langs. In de meest uiteenlopende gedaanten. Doppen en palen zijn favoriet. Alom aanwezig is **Leon Happé**, geluidstechnicus bij zowel 7Zuma7 als Celestial Season. Als een pionier en goedmoedige XL-versie van Bart de Graaff strooit hij snedige *one liners* en pikante grappen in het rond en laat daarmee achteloos menige stand-up comedian een poepie rui-ken. Letterlijk, als 't moet. Alleen Orphanage onttrekt zich aan de rondvarende Rock & Roll-God. De drie dames in het Utrechtse gezelschap, de enigen tegenover bijna veertig mannen, houden zich bovendien wijselijk op de achtergrond. Bij aankomst in het bescheiden stadje Litomerice, na een reis van bijna twintig uur, overheerst chaos. Allereerst is er de speurtocht naar de ingang van het festivalterrein, daarna volgt een uitgebreide expeditie naar de juiste slaapplegheden. Uiteindelijk houdt de bus halt bij het studenteninternaat Domov Mladeze, waar elke band een eigen slaapzaal krijgt toebedeeld. Slaapzalen, dat is vragen om problemen. En de vrager wordt deze keer niet overgeslagen, beslist de Rock & Roll-God.

NAUWELIJKS VIJF UUR NA AANKOMST MAAKT VIOLATION OF TRUST, EEN VAN NEERLANDS TOONAANGEVENDE HARDCOREBANDS, Z'N OPWACHTING OP HET HOOFDPODIUM. De vijf Brabanders leveren een strak, opruiend en mucho macho half uurtje hardcore af, dat welkom wordt ontvangen door de ongeveer vijfduizend festivalgangers. Op het tandvlees bereiken de overtuigde PSV-fans het einde, waarbij ze traditiegetrouw een nummer opdragen aan Richard Bruinen, de overleden drummer van Backfire! Voldaan stapt V.O.T. uiteindelijk het podium af. De arbeid is achter de rug. De navolgende twee dagen wij-

den ze volledig aan de Rock & Roll-God. Zo is het duurste hotel van Litomerice na een bezoek van de Eindhovenaars door de voorraad champagne en kaviaar heen, waarmee het overigens goed gooiën is. Met dank aan het weldadige Tsjechische prijsniveau.

Terwijl Violation Of Trust als eerste Nederlandse band het podium betreedt, ligt de bekendste band van het reisgezelschap op apegapen. Ook **7Zuma7** moet vrijdag aan de bak tijdens deze vierde editie van het Tsjechische festival, dat Napalm Death en Dog Eat Dog als hoofdacts presenteert. De chaos op en om het festival is compleet. Bij de informatiepost bij de ingang is niemand de Engelse of Duitse taal machtig. Na veel geharrewar weten de verschillende bands desondanks hun backstage-passen te bemachtigen. Het binnenhalen van eet- en drankbonnen kost meer moeite. Uiteindelijk maakt Guy, een Belgische medewerker van het festival die goedwillend de bands te woord staat en tegen beter weten in de lokale bureaucratie blijft bestrijden, alles in orde. Dat is niet onbelangrijk. De Nederlandse bands spelen gratis. De festivalorganisatie vergoedt slechts de buskosten en zorgt voor slaapplekken, eten en drank. En dat laatste zullen ze weten. De Rock & Roll-God is gulzig.

ROND KWART VOOR TIEN, ALS IEDEREEN DE RUIME EN BIERRIJKE BACKSTAGERUIMTE HEEFT BEREIKT, treedt 7Zuma7 voor een paar duizend toeschouwers aan op het grootste van de twee naast elkaar gelegen podia. De alles verslindende groove van de vier stonerrockers gaat grotendeels langs de verzamelde *metalheads* heen. Verrassend is dat niet. De verzameling T-shirts op het veld verradt een breed gedeelde voorkeur voor het soort metal, dat we hier te lande doorgaans betitelen als dom en oubollig. Het eveneens Nederlandse en op eigen gelegenheid naar het voormalige Oostblok gereide Sinister vaart er wel bij. Hun moddervette oermetal krijgt een dag later een stormachtige ontvangst. De Zuma's hebben het moeilijk. De welbekende, overdroevende sound raakt bekneld in de gebrekkige geluidsinstallatie. Met dergelijk zand in de raderen blijkt de zompige riffmachine kwetsbaar. De gitaren zitten elkaar vaker in de weg dan dat ze elkaar versterken. Geluidsmen Leon Happé, tot dan toe absoluut de luidruchtigste persoon van de hele trip, is naderhand diep ongelukkig. "Stelletje amateurs," klinkt het vertwijfeld als de lokale geluidstechnici ter sprake komen. De band zelf heeft er weinig last van. Op het podium is het geluid heel behoorlijk en de nieuwe bassist **Arjen Rienks** is in korte tijd uitgegroeid tot een volwaardige Zuma. De officiële bijdrage van het contingent Nederlandse bands voor de vrijdag is daarmee ten einde. De meesten zoeken dan ook, al dan niet met een stuk in de kraag, rond het middernachtelijk uur hun bed op. De Rock & Roll-God is echter nog lang niet tevreden. Tot diep in de nacht wordt er op de kamer van **Peter Pan** gefeest. 7Zuma7, het zendingswerk achter de rug, is ook van de partij. Menige fles sterke drank wordt geleegd, evenals de brandblusser van het internaat. Tussendoor wordt de kamer van Celestial Season gebarricadeerd met een klerenkast, terwijl een tweede exemplaar met vereende kracht op een andere kast wordt gestapeld. Het blijkt een trucje dat vatbaar is voor herhaling. Een dag later getuigen ook Candybar Planet en Celestial Season van architectonische aspiraties. Enkele banken in de internaatstuintuin worden omgevormd tot een impressionistisch bouwwerk. Zelfs het podium blijft niet gevrijwaard van de Hollandse bouwdrift. Maar daarover later meer. Aan het eind van de eerste dag doet ook de Rock & Roll-God tevreden een oogje toe.

ZATERDAG KENT EEN SLOW START. Slechts een oudere man verricht naast schoonmaakwerk in Domov Mladeze. De Hollandse delegatie heeft als een veelkoppig beest z'n territorium in het studenteninternaat afgebakend. Vervolgens is het de beurt aan Dynamo Open Air zelf. Vanaf zes uur fungeert het hoofdpodium als decor voor de vitaalste rockshow die Nederland op dit moment rijt is. Het

reportage

Eindhovense trio Peter Pan betoont zich gedurende dertig zinderende minuten de enige echte erfgenaam van Motörhead en AC/DC. Elk akkoord klinkt tegelijkertijd bekend en gloednieuw, zodat zanger/gitarist **Peter van Elderen**, ondersteund door een onbetamelijk doorhakende ritmesectie, vet knipogend de rocktroon kan bestijgen. Tijdens het optreden verzamelt een meute Nederlandse medestanders, de verbroedering van de Nederlandse bands symboliserend, zich aan de zijkant van het podium. Van Elderen speelt daar handig op in. Na het opzweepende *Pussy Rodeo* kondigt de held met zonnebril breed grijnzend een presentie van Eindhoven Rockcity aan, waarna het fenomeen *moonen* wordt geïntroduceerd bij het Tsjechische publiek. Het arsenaal blote billen wordt glunderend begroet. Ook de Rock & Roll-God kan een besmuikt glimlachje niet onderdrukken. Enkele minuten later levert Celestial Season op het andere podium een degelijke set af, waaruit een duidelijke keuze voor het stevigere rockwerk spreekt. De subtiliteit, waarmee hun fraaie album *Chrome* zich onderscheidt van de grijze stoner-massa, laten ze ditmaal achterwege. Bovendien bedient zanger **Cyril Crutz** zich ineens van een heus rockster-jargon, dat een weinig gekunsteld aandoet. De verklaring achteraf is onduidelijk. Bij een dergelijk publiek is er voor de band eigenlijk niet al te veel creatieve eer te behalen. En dus zetten de Celestials de klok voor één keer volledig op rock. De Tsjechen willen desondanks niet echt mee. Stoner rock ligt voor hen nog in de verre toekomst verscholen.

CANDYBAR PLANET, EEN ANDERE TELG VAN DE STONER-FAMILIE, zorgt enkele uren later niettemin voor het tweede Nederlandse hoogtepunt van het festival. Het is dan al behoorlijk donker en zowel op, voor als achter het podium heeft *Brother Booze* talloze slachtoffers gemaakt. Het Brabantse trio, dat enkele maanden geleden het vonkende debuutalbum *32 Bitch* uitbracht, staat nog steeds te boek als het ondergeschoven kindje van Eindhoven Rockcity. Dat is slechts een kwestie van tijd. De gezworen vrienden hebben te veel stootkracht, schwing en dynamiek om nog langer verscholen te blijven in het zuiden des lands. Bovendien hebben ze voor één keer de beschikking over zeven dansende dames, die net voor het optreden backstage zijn opgetrommeld. De entree van de meiden zorgt ervoor dat ook anderen op het podium hun grenzen laten varen. Een inmiddels behoorlijk aangeschoten Peter van Elderen meldt zich in het strijd-gewoel. **Jerry van Eijck**, frontman van 7Zuma7, volgt direct en vervolgt de

bouwtraditie die een dag eerder is ingezet. Ditmaal moeten de monitors eraan geloven. Intussen brengt Candybar Planet onverstaanbaar z'n optreden aan de kook met een overdonderende versie van *Helter Skelter*, die er zelfs bij de meest verstokte hardrocker als koek ingaat. En direct na afloop maakt die ook nog eens kennis met een andere oer-Hollandse traditie, de polonaise. De euforie is compleet. Zeker twintig feestvarkens toveren Litomerice voor enkele minuten om tot Eindhoven Rockcity. Het 'Eindhóóven, Eindhóóven' schalt het publiek in, even later gevolgd door een uitzinnige versie van de nieuwe Venga Boys-hit *Brasil*. Het Tsjechische publiek beziet 't met een mengeling van plezier en ongeloof. De Rock & Roll-God wrijft vergenoegd in zijn handen.

Daarna wordt de backstagetent definitief tot Nederlands terrein verklaard. De luidruchtigheid van de Eindhovense/Utrechtse combi leidt zelfs bijna tot ruzie met enkele punkers. Het conflict wordt ternauwernood in de kiem gesmoord. Ook Candybar Planet-drummer **Mark Hendrickx**, die overmand door drank enkele uren in het veld heeft gelegen, wordt teruggevonden. Orphanage onttrekt zich aan de grenzeloze feestdrift van z'n medereizigers. De Utrechtse concentreren zich volledig op hun optreden, dat tevens als *testcase* geldt voor de toer die op het komend najaar te verschijnen nieuwe album moet volgen. Een rigoureuze breuk met het verleden is daarop niet te verwachten. Het zestal opteert nog steeds voor theatrale metal, waarin grunzang aan jille, vrouwelijke uithalen en ingetogen passages aan staccato riffs en machinale ritmes worden gepaard. De band oogt nog wat onwennig, maar weet de menigte desondanks moeiteloos aan zich te binden. De Tsjechische beveiliging lijkt bovendien lering te hebben getrokken uit de chaos bij de optredens van Peter Pan en Candybar Planet. Iedereen wordt geweerd van het podium. Althans voor even. Als Orphanage eenmaal goed op gang is, breken er vanaf de zijkant van het podium toch weer Nederlanders door het cordon. Echte commotie blijft echter achterwege. De Rock & Roll-God vraagt zich af of de koek misschien bijna op is.

ZONDAG. HET NEDERLANDSE GEZELSHAP LIKT ZIJN WONDEN EN BEZIEET DE SCHADE VAN HET NACHTELIJK BACCHANAAAL. Celestial Season-gitarist Olly Smit monstert de wond aan z'n achterwerk, Leon Happé sleept een onwillige knie met zich mee en Murphy van Oyen klaagt over z'n verzwikte enkel en overdenkt de worstelpartij met Celestial Season-bassist Jacques de Haard in de gymzaal van het studenteninternaat. In diezelfde ruimte veegt de man van Domov Mladeze plichtsgetrouw glasscherven bij elkaar. Een onverlaat heeft in de voorgaande nacht een kratje bier tegen de muur gesmeten. Iedereen zit er inmiddels behoorlijk doorheen. Bovendien hangt de ellenlange terugreis als een zwaard van Damocles boven het zware hoofd. Veel meer dan lummelen is er dan ook niet meer bij. Een enkeling onderneemt een wandeling naar het voormalige concentratiekamp Theresienstadt (Terezin), dat zich op loopafstand van het festivalterrein bevindt. Op de plek waar in de tweede wereldoorlog 26.000 mensen de dood vonden, is vanaf het festival het geraas van de zoveelste deathmetal-band te horen. Even, heel even, geeft de Rock & Roll-God zich gewonnen. ●